

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/625/2023/13130/KS

Katowice, dnia 30 czerwca 2023 r.

URZĄD MIASTA CZELADŹ	
04.07.2023	
Wpł. 7353	BK-RF
1056 231	

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 570 ze zm.), oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r., Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 775, ze zm.).

w związku z odwołaniem wniesionym przez Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego od decyzji Burmistrza Miasta Wojkowice z dnia 24 maja 2023 r., Nr WIO.6220.6.2019 określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie i eksploatacji zespołu magazynowo-usługowo-produkcyjnego wraz z przestrzeniami socjalnoadministracyjnymi z towarzyszącą infrastrukturą, w tym zespołami parkingów na działkach ewidencyjnych nr 18/2, 19/4, 19/6, 20/2,21,22,23,24,25,26,27,28,29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59 oraz na częściach działek 18/1 i 19/3 w mieście Czeladź, obręb Czeladź, województwo śląskie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Katarzyna Stebnicka - sprawozdawca

Członkowie: Beata Leszczyńska

Robert Nowicki

na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2023 r.

o r z e k ł o

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 24 maja 2023 r., Nr WIO.6220.6.2019 organ I instancji orzekł jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za zajęciem stanowiskiem w sprawie.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie złożyła Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. W uzasadnieniu odwołania Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego podniosła, iż: „Jednym z głównych powodów niezadowolenia Fundacji z wydanej decyzji jest fakt, że w przekonaniu fundacji inwentaryzacja przyrodnicza będąca jednym z podstawowych elementów raportu zawiera braki zarówno formalne jak i merytoryczne, a także nie została poprawnie przeanalizowana przez urząd. Ustalenia raportu dotyczące inwentaryzacji stoją również w bezpośredniej sprzeczności z treścią samej decyzji, gdzie Burmistrz Miasta Wojkowice podnosi, iż „Realizacja inwestycji będzie miała wpływ na środowisko biologiczne czynne terenu, przyczyni się do zabudowy terenu, utraty siedlisk przyrodniczych" natomiast w dalszej części raportu zaznacza, że „z analizowanego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wynika, również, że na obszarze, gdzie planowana jest jego realizacja nie występują siedliska zwierząt, czy pomniki przyrody". Ze względu na powyższe Fundacja poddaje w wątpliwość treść decyzji posiadającej wewnętrzne sprzeczności. Fundacja poddaje

również w wątpliwość ustalenie, że nie obszarze inwestycji o powierzchni ponad 10 ha nie występują siedliska zwierząt warte uwzględnienia w raporcie i samej decyzji.”

Pismem z dnia 2 czerwca 2023 r., znak: WIO.6220.6.2019 organ I instancji przesłał do organu odwoławczego przedmiotowe odwołanie wraz z aktami sprawy.

Kolegium wskazuje, że niniejsza sprawa toczy się w oparciu o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj.: Dz.U z 2018 r., poz. 2081 ze zm., dalej jako: „ustawa”). Ustawa ta została z dniem 24 września 2019 r. znowelizowana na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1712). Przy czym ustawa ta przewiduje w art. 4 ust. 1, iż do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Zgodnie z ust. tego przepisu 2 do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. 3b-3h, art. 84 ust. 1 i 1a oraz art. 86d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte 23 września 2019 r. Wobec powyższego w sprawie zastosowanie będą miały przepisy sprzed nowelizacji, w poniższym brzmieniu.

Art. 71 ust. 1 ustawy stanowi, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z ust. 2 ww. przepisu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 72 ust. 1 wymienia przed uzyskanie jakich decyzji wymagane jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ustawy wymienia elementy wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl art. 74 ust. 3a ustawy stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska;
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Przepis art. 75 ust. 1 ustawy stanowi o organach właściwych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl art. 80 ust. 1 ustawy jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;

- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Zgodnie z ust. 2 zd. 1 właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Bowiem zgodnie z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1-1b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe. Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ pierwszej instancji jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określone w § 3 ust. 1 pkt 52, 56 oraz 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionego odwołania i stwierdziło że jest ono dopuszczalne. Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia odwołania i stwierdziło, że odwołanie to zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kpa.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1),
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2),
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kpa wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony

do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kpa ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kpa). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kpa.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Kolegium wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie w przedmiotowej sprawie i ustaliło, że decyzja z dnia z dnia 24 maja 2023 r., Nr WIO.6220.6.2019 organu I instancji jest prawidłowa i zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym. Stąd Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowiło orzec w oparciu o przepis art. 138 § 1 pkt 1 kpa tj. orzec o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji z dnia z dnia 24 maja 2023 r., Nr WIO.6220.6.2019 .

Kolegium stwierdza bowiem, że postępowanie organu I instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Kolegium uznaje zatem postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są słuszne i Kolegium je podziela. Kolegium, w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ pierwszej instancji.

Jak wynika bowiem z charakterystyki przedsięwzięcia, będzie ono polegało na realizacji 3 hal które będą jednokondygnacyjnymi budynkami, o konstrukcji stalowej, o ścianach zewnętrznych pełnych z płyt warstwowych, przykryte dachami płaskimi, pomalowane w niejaskrawych kolorach, o minimalnej wysokości 11,9 m i wysokości nie przekraczającej 20 m, zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego: HALA 1— o powierzchni ok. 2,35 ha, w której skład wejdą: jednokondygnacyjna przestrzeń magazynowo-usługowo-produkcyjna o powierzchni ok. 2,2 ha, dwukondygnacyjne przestrzenie socjalno-administracyjne (w środku w hali) o powierzchni - ok. 0,15 ha (jedna kondygnacja), czyli łącznie ok. 0,3 ha (dwie kondygnacje); HALA 2 — o powierzchni ok. 1,95 ha, w której skład wejdą: - jednokondygnacyjna przestrzeń magazynowo-usługowo-produkcyjna o powierzchni ok. 1,85 ha, - dwukondygnacyjne przestrzenie socjalno-administracyjne (w środku w hali) o powierzchni - ok. 0,1 ha (jedna kondygnacja), czyli łącznie ok. 0,2 ha (dwie kondygnacje); HALA 3 — o powierzchni ok. 1,4 ha, w której skład wejdą: - jednokondygnacyjna przestrzeń magazynowo-usługowo-produkcyjna o powierzchni ok. 1,3 ha, - dwukondygnacyjne przestrzenie socjalno-administracyjne (w środku w hali) o powierzchni - ok. 0,1 ha (jedna kondygnacja), czyli łącznie ok. 0,2 ha (dwie kondygnacje). Oprócz hal, na terenie inwestycji znajdować się będą: wartownie, pompownia ppoż. wraz ze zbiornikiem wody, pow. utwardzone, place manewrowe oraz parkingi i miejsca postojowe w dokach i poza dokami w ilości: maksymalnie 200 miejsc postojowych dla samochodów osobowych; maksymalnie 80 miejsc postojowych w dokach dla samochodów ciężarowych i dostawczych.

Planowana inwestycja prawidłowo została przez organ I instancji zakwalifikowana do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Organ I instancji prawidłowo zakwalifikował przedsięwzięcie w oparciu o zapisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a konkretnie:

— § 3 ust. 1 pkt 52 lit. b ww. rozporządzenia, tj. zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 1 ha na obszarach innych niż objęte formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody; o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy — przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia,

— § 3 ust. 1 pkt 56 lit. b ww. rozporządzenia, tj. garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 50, 52-55 i 57, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach innych niż obszary objęte formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy — przy czym przez powierzchnię użytkową rozumie się sumę powierzchni zabudowy i powierzchni zajętej przez pozostałe kondygnacje nadziemne i podziemne mierzone po obrysie zewnętrznym rzutu pionowego obiektu budowlanego,

— § 3 ust. 1 pkt 3 ww. rozporządzenia, tj. instalacje do naziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników

na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 10 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³, a także niezwiązanych z dystrybucją instalacji do magazynowania stałych surowców energetycznych.

Stosownie zatem do treści art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy o środowiskowych uwarunkowaniach koniecznym było wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co prawidłowo zostało przez organ I instancji wykonane.

W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławcze w Katowicach lokalizacja przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Tym samym, postępowanie organu I instancji jest w pełni słuszne i prawidłowe. Organ I instancji trafnie stwierdził, że planowana lokalizacja przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź dla terenu pomiędzy ulicą Będzińską, drogą krajową DK86, nasypem kolejowym, uchwalony Uchwałą nr XXVI /329/2020 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 30 września 2020 r.. Kolegium podziela stanowisko organu I instancji w powyższym zakresie. Albowiem teren przeznaczony pod realizację inwestycji jest oznaczony w ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem U/UC – tereny zabudowy usługowo-produkcyjnej w tym obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². Zgodnie z § 16 ust. 1 ww. planu wyznacza się tereny zabudowy usługowo-produkcyjnej w tym obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oznaczone na rysunku planu symbolami 1U/UC, 2U/UC, 3U/UC, 4U/UC, 5U/UC, 6U/UC, 7U/UC, 8U/UC, 9U/UC, 10U/UC, 11U/UC.

Zgodnie z ust. 2 dla terenów, o których mowa w ust. 1, ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe:

- a) zabudowa usługowa,
- b) obiekty handlowe, o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²,
- c) zabudowa produkcyjna, składowa i magazynowa;

2) przeznaczenie dopuszczalne:

- a) zieleń urządzona,
- b) zieleń izolacyjna,
- c) dojścia i dojazdy,
- d) miejsca postojowe i garaże zbiorowe,
- e) ciągi pieszo-jezdne i drogi dla rowerów,
- f) obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej, w tym zbiorniki retencyjne,
- g) ekrany akustyczne;

3) dla terenu 8U/UC dopuszcza się również nadbudowę, przebudowę i remont istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z zakazem rozbudowy oraz realizacji nowych budynków mieszkaniowych.

W myśl ust. 3 dla terenów, o którym mowa w ust. 1, w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu ustala się:

1) maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla terenów oznaczonych symbolami:

- a) 1U/UC, 2U/UC, 3U/UC, 4U/UC, 5U/UC, 10U/UC, 11U/UC: 90%,
- b) 6U/UC, 7U/UC, 8U/UC, 9U/UC: 70%;

2) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01;

3) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy dla terenów oznaczonych symbolami:

- a) 1U/UC, 2U/UC, 3U/UC, 4U/UC, 5U/UC, 8U/UC, 9U/UC, 10U/UC, 11U/UC: 1,3,
- b) 6U/UC: 1,7;
- c) 7U/UC: 3,0;

4) minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej dla terenów

oznaczonych symbolami:

a) 1U/UC, 2U/UC, 3U/UC, 4U/UC, 5U/UC, 10U/UC, 11U/UC: 10%;

b) 7U/UC: 15%;

c) 6U/UC, 9U/UC: 20%;

d) 8U/UC: 25%;

5) maksymalną wysokość budynków dla terenów oznaczonych symbolami:

a) 1U/UC, 3U/UC, 4U/UC, 5U/UC, 11U/UC: 15 m, nie więcej niż 3 kondygnacje nadziemne,

b) 2U/UC, 10U/UC: 20m, nie więcej niż 5 kondygnacji nadziemnych,

c) 6U/UC: 21m, nie więcej niż 6 kondygnacji nadziemnych,

d) 7U/UC: 16m, nie więcej niż 5 kondygnacji nadziemnych,

e) 8U/UC, 9U/UC: 15m, nie więcej niż 5 kondygnacji nadziemnych;

6) geometria dachów budynków: jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych wynoszącym od 15° do 45°, lub płaskie.

Zgodnie z ust. 4 dla terenu 2U/UC w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustala się:

1) nakaz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich poprzez wprowadzenie zieleni izolacyjnej w pasie terenu szerokości minimum 10 m lub alternatywnie ekranów akustycznych łącznie z pasem zieleni izolacyjnej o szerokości minimum 5 m, w sąsiedztwie z terenem 1ZI, tj. wzdłuż południowych i wschodnich granic terenu o symbolu 2U/UC; powyższy nakaz nie dotyczy fragmentu terenu 2U/UC przylegającego bezpośrednio do dojazdu przeciwpożarowego zlokalizowanego na terenie 1ZI, na odcinku równym szerokości tego dojazdu;

2) dopuszczenie realizacji wału ziemnego o wysokości minimum 2 m i dowolnej szerokości wzdłuż granicy terenu 2U/UC z terenem 1ZI celem ograniczenia uciążliwości dla sąsiednich terenów mieszkaniowych, z wykorzystaniem ziemi pozyskanej z tego terenu w trakcie realizacji inwestycji budowlanych; w przypadku realizacji wału ziemnego obowiązek jego obsadzenia zielenią izolacyjną;

3) nakaz lokalizowania ramp przeładunkowych wyłącznie od strony terenów oznaczonych w planie symbolem 11U/UC i 10U/UC;

4) nakaz, o którym mowa w pkt. 3, nie obowiązuje w sytuacji, gdy pomiędzy realizowanym budynkiem, a terenem 1ZI znajduje się już inny budynek o wysokości co najmniej 10 m; w powyższej sytuacji dopuszcza się realizację ramp przeładunkowych od strony terenów 11U/UC i 10U/UC jak również od strony sąsiadującej z istniejącym budynkiem, o którym mowa powyżej, na odcinku, na którym ściany tych budynków znajdują się bezpośrednio naprzeciwko siebie; w sytuacji opisanej powyżej rampy przeładunkowe można również sytuować od strony terenu 4MN na całej długości ściany, jeżeli równoległa do niej ściana sąsiadującego budynku będzie położona bezpośrednio naprzeciwko na odcinku minimum 60% szerokości ściany na której zlokalizowane będą rampy przeładunkowe;

5) nakaz realizacji osłon akustycznych, przysłaniających urządzenia wentylacyjne i klimatyzacyjne zlokalizowane na dachach budynków, o wysokości minimum 50 cm wyższej niż wysokość przysłanianych urządzeń; osłony muszą przysłaniać obiekty od strony wszystkich terenów MN wyznaczonych w planie.

5. Dla terenu 3U/UC w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustala się nakaz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich poprzez wprowadzenie zieleni izolacyjnej w pasie terenu szerokości minimum 7 m lub alternatywnie ekranów akustycznych łącznie z pasem zieleni izolacyjnej o szerokości minimum 3 m, w sąsiedztwie z terenami zabudowy mieszkaniowej oznaczonymi symbolem MN, a także drogą 3KDD.

6. Dla terenu 10U/UC w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów

oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustala się:

1) nakaz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich poprzez wprowadzenie zieleni izolacyjnej w pasie terenu szerokości minimum 10 m lub alternatywnie ekranów akustycznych łącznie z pasem zieleni szerokości minimum 5 m, wzdłuż granic terenu z terenami 1ZI oraz 2KDD;

2) nakaz realizacji osłon akustycznych, przysłaniających urządzenia wentylacyjne i klimatyzacyjne lokalizowane na dachach budynków, o wysokości minimum 50 cm wyższej niż wysokość przysłanianych urządzeń; osłony muszą przysłaniać obiekty od strony wszystkich terenów MN wyznaczonych w planie.

Stosownie do brzmienia ust. 7 dla 1a terenu 11U/UC w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustala się nakaz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich poprzez wprowadzenie zieleni izolacyjnej w pasie terenu szerokości minimum 10 m lub alternatywnie ekranów akustycznych łącznie z pasem zieleni izolacyjnej o szerokości minimum 3 m, w sąsiedztwie z terenem 2KDD.

W myśl ust. 8 dla terenów, o których mowa w ust. 1, ustala się obowiązek spełnienia ustaleń ogólnych.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, w toku prowadzonego postępowania miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Czeladź dla terenu, na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia uległ zmianie. Organ I instancji badał zgodność lokalizacji przedsięwzięcia ustaleniami planu przy każdej zmianie planowanego przedsięwzięcia, która mogła mieć wpływ na ocenę tej zgodności. Dodatkowo przed wydaniem niniejszej decyzji organ I instancji dokonał ostatecznej oceny zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami ww. planu. Jak wynika z analizy ostatecznego projektu zagospodarowania terenu oraz ostatecznej wersji karty informacyjnej przedsięwzięcia, inwestor zastosował się do wymogów zawartych w § 16 uchwały-Nr XXVI/11329/2020. Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 30 września 2020 r., poprzez zaplanowanie pasa zieleni o szerokości 10 m oraz częściowo ekranu z pasem zieleni o szerokości 5 m w sąsiedztwie z terenem 1ZI, tj. wzdłuż południowych i wschodnich granic terenu o symbolu 2U/UC. Ponadto planowane przedsięwzięcie jest zgodne z zapisami art. 16 ust. 4 pkt. 3 i 4 ww. planu. konieczność realizacji osłon akustycznych przysłaniających urządzenia wentylacyjne i klimatyzacyjne lokalizowane na dachach budynków o wysokości minimum- 50: cm wyższej niż wysokość przysłanianych urządzeń oraz, że osłony muszą przysłaniać obiekty od strony wszystkich terenów MN wyznaczonych w planie, co wynika z zapisów art. 16 ust: 4 pkt:5 ww. uchwały.

Biorąc pod uwagę ww. postanowienia planu dla terenów o symbolu UC oraz rodzaj i charakter inwestycji, a także ustalone ostatecznie planowane zagospodarowanie terenu pod jej realizację, w tym usytuowanie oraz parametry pasa zieleni izolacyjnej oraz ekranów akustycznych, stwierdzić przyjdzie, że lokalizacja planowanego przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obowiązującego dla działek, na których realizowana będzie inwestycja.

Następnie Kolegium stwierdza, że organ I instancji właściwie przeprowadził postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 63 ust. 1 ustawy o środowiskowych uwarunkowaniach. W ramach tegoż postępowania organ I instancji wystąpił do organów współdziałających. Przy orzekaniu organ I instancji wziął pod uwagę wszystkie wnioski sformułowane w trakcie postępowania przez organ uzgadniający – Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w postanowieniu z dnia 26 stycznia 2023 r. znak WOOŚ.4221.7.2023.WG.1. Zgodnie bowiem z treścią ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody, właściwy do jej wydania organ uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z innymi organami administracyjnymi –

przedmiotowej sprawie z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach. Ww. przepis przewiduje współdziałanie dwóch organów przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Organ uzgadniający, na wniosek organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody, dokonuje uzgodnienia postanowieniem – po przeprowadzeniu stosownego postępowania, zgodnie z art. 106 kpa. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny prawa oraz orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego, w sytuacji gdy przepis prawa mówi o uzgodnieniu jako formie współdziałania dwóch organów, to wówczas stanowisko organu uzgadniającego wiąże organ, który wystąpił o jego dokonanie. W wyroku z 26 listopada 1999 r., sygn. akt: IV SA 1512/98 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że: „Art. 106 § 1 kpa podaje, iż współdziałanie organów administracji publicznej w toku załatwiania sprawy, może następować w różnych formach. Najluźniejszą z nich jest opinia – wtedy bowiem, po jej zasięgnięciu, organ prowadzący postępowanie główne nie jest nią związany. W przedmiotowej sprawie chodzi jednak o formę o znaczeniu stanowczym. „Uzgodnienie” wiąże bowiem organ decydujący w postępowaniu głównym. Treść stanowiska zajętego przez organ uzgadniający przesądzić może o treści decyzji, która wydana jest po uzgodnieniu przez organ decydujący. Z powyższego wynika, że uzgodnienie jako stanowcza forma wyrażania stanowiska przez organ współdziałający różni się zasadniczo w zakresie wywoływanych skutków od niewiążącej opinii” (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 lutego 2005 r., sygn. akt IV SA/Wa 578/04 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 listopada 1999 r., sygn. akt: IV SA 1512/93). Oznacza to, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia jest związany stanowiskiem organu uzgadniającego i nie może samodzielnie – bez współdziałania organu uzgadniającego – modyfikować treści dokonanego uzgodnienia.

Mając zatem na uwadze fakt, że uzgodnienie dokonane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody jest wiążące dla organu I instancji to ten orzekł zgodnie z treścią ww. uzgodnienia.

Organ I instancji wziął również pod uwagę wskazania Państwowego Powiatowego .. Inspektora Sanitarnego w 'Dąbrowie Górniczej' zawarte w opinii sanitarnej z dnia 19 grudnia 2022. r. znak: NS/ZNS/524:245.20"11.11/2022, określającą wymagania higieniczne i zdrowotne, dla planowanego przedsięwzięcia, sprostowanej pismem znak NSZNS902717.256.153.6/2023 z dnia 24 kwietnia 2023 r., a także warunki konieczne do uwzględnienia w niniejszej decyzji, określone w opinii Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Kolegium zauważa również, że opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego czy Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie nie ma charakteru wiążącego tak jak uzgodnienie dokonane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach. Jednakże mając na celu jak najlepszą ochronę środowiska przy realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, w ocenie Kolegium wzięcie pod uwagę wszystkich wniosków organów współdziałających spowoduje, że planowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko w najmniej uciążliwy sposób. Co też uczynił organ I instancji.

Kolegium uznało także, że informacje dostępne w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko są wystarczające, aby ocenić oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Nadto w ocenie Kolegium raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko spełnia wszelkie wymagania ustawowe.

Kolegium podnosi dalej, że organ I instancji prawidłowo ustalił zasięg oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia. Następnie, w oparciu o ww. ustalenie organ I instancji

prawkłowo ustalil, ze inwestor nie jest jednq stronq tego postępowania i prawkłowo ustalil krqg stron tego postępowania i ustalenia te Kolegium w niniejszej sprawie przyjmuje. W świetle powyższego Kolegium przyjmuje również uzasadnienie zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

W toku trwającego postępowania organ I instancji zapewnil stronom czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ I instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag – stosownie do treści art. 10 § 1 kpa. Organ I instancji w uzasadnieniu decyzji opisał udział stron oraz udział społeczeństwa w postępowaniu i odniósł się do uwag wniesionych przez strony postępowania.

W wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu I instancji za prawkłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są prawkłowe.

Organ I instancji prawkłowo przeprowadzil również postępowanie z udziałem społeczeństwa i zgodnie z art. 37 ustawy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazał, w jaki sposób w toku postępowania były brane pod uwagę i w jakim zakresie zostały. uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w toku postępowania z udziałem społeczeństwa. Wskazano jakie uwagi zostały uwzględnione, a jakie nie, uzasadniając przy tym ich odrzucenie. W ramach procedury udziału społeczeństwa, wpłynęły uwagi i wnioski społeczeństwa, które w większość zostały uwzględnione co znajduje odzwierciedlenie w raporcie.

Reasumując Kolegium podziela ustalenia organu I instancji dokonane w postępowaniu, w oparciu o które została wydana zaskarżona decyzja. Orzekając w ramach postępowania odwoławczego Kolegium przeprowadziło raz jeszcze postępowanie w sprawie i doszło do takich samych wniosków jak organ I instancji.

Kolegium stwierdza zatem, że postępowanie organu I instancji było przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa, został zebrany cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także zapewniono stronom i pełnomocnikowi strony czynny udział w sprawie. W ocenie Kolegium postępowanie organu I instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Przechodząc do treści zaskarżonej decyzji Kolegium zauważa, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kpa oraz art. 84 i 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zawiera ona obszernie uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawkłowe uzasadnienie prawne.

Także uzasadnienie warunków sformułowanych w sentencji zaskarżonej decyzji jest wystarczające. Organ prowadzący postępowanie uzasadniając zapadłe orzeczenie odniósł się do wymagań określonych w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Decyzja ta została doręczona wszystkim stronom i podmiotom na prawach strony występującym w postępowaniu.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania Kolegium stwierdza, że argumenty zawarte w ww. odwołaniu nie są zasadne. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu I instancji, w zakresie wskazanym w wyżej przywołanym odwołaniu i nie potwierdziło występowania wskazanych w tymże odwołaniu uchybień. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu I instancji nie zawiera ww. wad, czego konsekwencją jest utrzymanie

zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało zarzuty odwołania za niezasadne. Nadmienić należy, iż w decyzji zawarto warunki korzystania ze środowiska na etapie realizacji, eksploatacji przedsięwzięcia, które zapewnią dotrzymanie standardów jakości środowiska. Organ I instancji dokonał oceny lokalizacji przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowani przestrzennego i wskazał, iż jest zgodna z tymi ustaleniami. W opinii składu orzekającego Kolegium organ I instancji właściwie przeprowadził postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko z udziałem społeczeństwa. A w uzasadnieniu wskazał informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Nadmienić przyjdzie, że zarzut odwołania, iż inwentaryzacja przyrodnicza zawiera braki zarówno formalne jak i merytoryczne, a także nie została poprawnie przeanalizowana przez organ I instancji jest niezasadny. Bowiem z art. 66 ust. 1 pkt 2a ustawy wynika, iż raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu (pkt 2a). W przedmiotowej sprawie inwentaryzacja przyrodnicza nie była wykonana. Organ I instancji postanowieniem z dnia 11 stycznia 2022 r. wezwał inwestora do uzupełnienia raportu, m.in. w zakresie wyników inwentaryzacji przyrodniczej. Organ I instancji wskazał przy tym, że jeżeli inwentaryzacja nie jest konieczna, raport powinien zawierać inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych (art.66 ust. 1 pkt 2a ustawy). Dane te powinny umożliwić zweryfikowanie przez organ przedstawionego w raporcie opisu elementów przyrodniczych. W odpowiedzi na powyższe inwestor przedłożył uzupełnienie raportu pismem z dnia 31 marca 2022 r., w którym wyjaśnił, że wymóg przedłożenia wyników inwentaryzacji przyrodniczej nie został określony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w opinii o nałożeniu raportu znak: WOOS.4220.588.2020.WG.1 ani w postanowieniu Burmistrza Miasta Wojkowice nakładającym obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, znak: WIO.6220.6.2019. Dodatkowo inwestor uzupełnił raport o informacje, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych. W niniejszym postępowaniu nie było zatem wykonanej inwentaryzacji, zatem zarzut braków formalny.

Co do zarzutu odwołania dotyczącego do sprzeczności ustaleń raportu z treścią samej decyzji, to wyjaśnienia wymaga, iż w uzasadnieniu decyzji organ I instancji, w części odnoszącej się do etapu realizacji przedsięwzięcia i związanych z tym etapem oddziaływań, wskazuje, że „Realizacja inwestycji będzie miała wpływ na środowiska "biologiczne czynne terenu, przyczyni się do zabudowy terenu, utraty siedlisk przyrodniczych" co pozostaje w zgodzie z treścią raportu, gdzie w części „Przewidywane oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska w fazie realizacji", przy analizie wpływu przedsięwzięcia na szatę roślinną i świat zwierzęcy”, autor raportu wskazuje na taką możliwość. Powyższe nie stoi w sprzeczności z pozostałymi ustaleniami raportu, gdyż realizacja inwestycji polegająca na zabudowie terenu zmniejszy powierzchnię biologicznie czynną. Przy czym zaskarżoną decyzją nałożono na inwestora warunki korzystania ze środowiska, które zniwelują oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Natomiast zarzut odwołania wskazujący na wątpliwości Fundacji w zakresie ustalenia, że na obszarze inwestycji o powierzchni ponad 10 ha nie występują siedliska zwierząt warte uwzględnienia w raporcie i samej decyzji, to nie zostały one poparte jakimikolwiek dowodami, a zatem należy uznać je jako gołosłowne i pozostające w sferze przypuszczeń.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r., poz. 259 ze zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości: 200,00 zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r., poz. 259 ze zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
/właściwy podpis na oryginale/

Beata Leszczyńska
/właściwy podpis na oryginale/

Robert Nowicki
/właściwy podpis na oryginale/

Otrzymują:

1. — pełnomocnik Studia Projektowego Spart Sp. z o.o. Sp. k.
ul. Częstochowska 38 42-350 Kozięgłowy
2. — adres w aktach sprawy
3. — adres w aktach sprawy
4. — adres w aktach sprawy
5. Flex Space Sp. z o.o. Pl. Bankowy 2 00-095 Warszawa
6. — adres w aktach sprawy
- 7..... — adres w aktach sprawy
8. Gmina Czeladź reprezentowana przez Burmistrza Miasta Czeladź ul. Katowicka 45 41-250 Czeladź
9. Skarb Państwa — Agencja Nieruchomości Rolnych Oddział w Opolu ul. 1 Maja 6 45-068 Opole
10. IPPLEPEN Sp. z o.o. ul. Zajęcza 2B 00-351 Warszawa
11. Skarb Państwa — reprezentowany przez Starostę Będzińskiego ul. Sączewskiego 6 42-500 Będzin
12. Fundacja Ekorozwoju ul. Św. Wincentego 25A, C, 50-252 Wrocław
13. Czeladź LOGISTICS Sp. z o.o. ul. Litewska 1 Warszawa
14. Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego adres do koresp.: ul. Sportowa 30/B 05-100 Nowy Dwór Mazowiecki
15. Fundacja Wspierania Rozwoju Zasobów Ludzkich „Nasze Zagłębie” ul. Żytnia 30 41-250 Czeladź
16. Właściciel nieruchomości nr 38 a.m.26 — przez obwieszczenie w trybie art. 49 k.p.a.
17. Burmistrz Miasta Wojkowice, ul. Sobieskiego 290a, 42 – 580 Wojkowice z aktami sprawy
18. aa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach Plac Grunwaldzki 8-10; 40-127 Katowice
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej ul. Kościuszki 58; 42-500 Będzin
3. Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Plac Grunwaldzki 8-10; 40-127 Katowice